

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. S. Gregorij Nazianzeni in remittendis injurijs insignia duo exe[m]pla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

IV.
Tertullian.
lib. de pati-
entia. cap. 9.
& 10.

Ne nos ipsos defendamus, hoc est, ulciscamur, Tertullianus hæc decem præscripsit documenta. 1. *Hæc ulciscendi libido negotiū curat aut gloria, aut malitia: sed gloria ubiq; vana est, & malitia Domino odiosa, hoc quidem loco maximè: quia malum duplicat, quod semel factum est. Quid enim refert inter prouocantem, & prouocatum, nisi quod ille prior in maleficio deprehenditur, iste posterior?* 2. *Vixq; lesi Domini reus est, qui omnem nequam prohibet & damnat, quiq; præcipit malum malo non rependendum.* 3. *Quem honorem litabimus Domino, si nobis arbitrium defensionis arrogauerimus?* 4. *Quid credimus iudicem illum, si non & ultorem?* Hoc se nobis repromittit dicens: *Vindictam mihi, & ego vindicabo, id est, patientiam mihi, & ego patientiam remunerabo.* 5. *Qui vindicat se, honorem vnici iudicis, id est Dei, abstulit.* 6. *Post vindictam sequitur pœnitentia, fuga, & reatus, ut pari modo plectamur.* 7. *Nihil impatientia susceptum, sine impetu transigi nouit: quidquid impetu actum est, aut offendit, aut corruit, aut præceps abiit.* 8. *Si leuius defendaris, insanis: si uerbis, oneraberis.* 9. *Quid mihi cum ultione, cuius modum regere non possum, per impatientiam doloris?* 10. *Si impatientie incubabo, non dolebo: si non dolebo, ulcisci non desiderabo.*

V.
Gregor. Pref-
byter. in vit.
S. Gregor.
Naziana.

Hoc autem Apostoli phyltrum, atque ista Tertulliani magmata obtulit S. Gregorius Nazianzenus suis Catholicis Constantinopolitanis. Illi enim, quia ab Arianis, sub Valente Ariano Imp. multum vexati, immo pæne oppressi fuere, eo postea Imperatore defuncto, sub Theodosio orthodoxo Imp. par pari reddere, eosq; similibus molestijs affligere voluerunt. Tum Nazianzenus, ut hanc ultionis voluntatem auerteret, eos in hunc modum est allocutus: *Non hæc, mi grex, à vobis poscit Christus; neq; sic Euangelium nos docet. Hæc mea sit ultio, ut qui nos affecerunt iniurijs, salutem consequantur. Præstate illis beneficia, qui vos odio persequuntur. Quod si animus vehementer exarsuat, neque coerceri se irapatitur; quod ab hoc alterum est, præstate, ut hæc Christo permittatis, at futuro tribunali referueris. Mea enim est ultio, ego rependam aut Dominus. Talibus dictis tumultuantem populum sedauit, atque insuam sententiam, pertraxit. Neque ipse remissius præstitit reipsa, quod suos verbo docuit. Quando enim in Concilio Constantinopolitano nonnullorū Episcoporum similitates & dissidia exorta fue-*

ta fuerunt, eò quòd Gregorius, ipsis inconsultis, ab alijs Episcopus Nazianzenus esset consecratus, loco suo & gradu sponte cessit, his eosdem verbis compellans: *Suppliciter vos, per Trinitatem ipsam, oro, ut inter vos omnia rectè pacificeq; constituatis. Quòd si ego dissensionis inter vos causa sum, nequaquam lona vate venerabilior videri debeo. Abicite me in mare, ac turbarum tempestas hac inter vos sedabitur. Lubens equidem patiar, quidquid volueritis, quamquam innocens, vestra concordia causa. Eycite me solio, ab vrbe pellite, tantum veritatem & pacem diligite. Valetate pastores sacri, meorumq; laborum perpetuò recordamini. Hæc ubi dixit, abiit ad Theodosium. Imp. talibus verbis ab eo missionem petens: *Supplex oro, ut laboribus hisce liberer, esto finis invidia, pacem colant Antissites, idq; tua opera. Hoc ego munus à te flagito, hoc mihi postremum beneficium largire.* Theodosius tanti viri modestiam patientiamq; admiratus, vix tandem consensit, vt Nectarium ei substitui pateretur. Sic docuit, sic fecit Nazianzenus, quando iniurijs maximis fuit exagitatus. Ad hoc illi contumeliæ seruiert, vt posset ignoscere, & bonum pro malo reddere. Quo opere nulla maior, & ad Christi amorem propius accedens charitas potest excogitari. Nam, vt Ruffinus refert, interrogauit quidam frater Abbatem Pæmenem dicens: *Quid est, quòd Dominus in Euangelio dicit: Maiorem hac charitatem nemo habet, quam vt quis animam suam pro amico suo ponat: quo modo hoc fiet?* Respondit senex: *Si quis audit verbum malum à proximo suo, & cum possit ipse similia illi respondere, tolerat tamen in corde suo, & vim laboremq; sibi facit, ne forte respondeat illi malum, & contristet illum: iste animam suam ponit pro amico suo.**

Atqui hoc pacto atrocissima quæque iniuriæ viris sanctis & patientibus irrogatæ manent impunitæ? inquires. *Ne dederis os tuum, vt peccare facias carnem tuam; neque dicas coram Angelo, non est prouidentia &c. Si videris calumnias egenorum, & violenta iudicia, & subuerti iustitiam in prouincia, non mireris super hoc negotio; quia excelsus excelsior est alius. Non punit Princeps, non punit rex, parit Imperator, excelsus quidem est. Sed excelsus excelsior est alius,* qui ait, *mibi vindicta (competit) ego retribuam, dicit Dominus. Ego Deus sum omnium iustissimus prouisor, iudex, & vindex, meum est ulcisci; meum officium est, debitas de calumniatoribus, &*

Ppp 2

omni-

Ruffin. in vitis PP. lib. 3. n. 201.

VI. Eccl. 5. 5.

Rom. 12. 18. Deuter. 32. 35.